

áFővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.51/2020/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. február 24. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A folytatólagosan, üzletszerűen nagyobb értékre elkövetett csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádolt** ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2020. november 06. napján kihirdetett Kb.I.94/2020/4. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A I-II. tényállási pontban írt vagyon elleni bűncselekményeket 2 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének,

a III. tényállási pontban írt vagyon elleni bűncselekményt a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont, bc) alpont szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségének,

az elsőfokú bíróság által I-III. tényállási pontban megállapított közbizalom elleni bűncselekményeket 3 rendbeli a Btk. 345. §-ba ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, míg

a IV. és V. tényállási pontokban írt katonai bűncselekményeket egységesen a Btk. 436. § (1) bekezdésbe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kibúvás szolgálat alól vétségének minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által 2020. november 06. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

Indokolás:

] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2020. november 6. napján kihirdetett
] Kb.I.94/2020/4. számú ítéletével **vádolt**at bűnösnek mondta ki a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont bc) alpontra figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja és c) pontjai

szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, a Btk. 345. §-ába ütköző 13 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, a Btk. 439. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében és a Btk. 436. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kibúvás szolgálat alól vétségében, ezért – halmazati büntetésül – 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft, összesen 300.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, és az általa előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, kötelezte a vádlottat magánfél 1, magánfél 3 és **magánfél3** magánfelek részére kártérítés és késedelmi kamat megfizetésére, és mindhárom esetben az állam javára eljárási illeték fizetésére. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a vádlottat 194.474 Ft bűnügyi költség megfizetésére is kötelezte.

] A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében és téves jogi minősítés miatt. Arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a I.a. vádpont esetében a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés c) pontja szerint minősülő bűncselekmény felismerésére idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett csalás büntetében, a II.b. vádpont esetében a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében, a II.a. és III.a. vádpontok esetében 2 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontja szerint minősülő szabálysértési értékhatárt meg nem haladó kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás vétségében, a I.b., II.c. és III.b. vádpontok esetében a Btk. 345. §-ába ütköző 3 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében és a IV. vádpont esetében a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelelességzegés vétségében állapítsa meg a vádlott bűnösségét.

] A vádlott és védője egyaránt enyhítés érdekében fellebbeztek.

] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.859/2020/11. számú átiratában az első fokon eljáró ügyész fellebbezését módosítással tartotta fenn. Utalt arra, hogy az ügyészi fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlott 1./ és 2./ tényállási pontokban írt cselekményeit minősítse 2 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpontra figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett csalás büntetének, a 3./ tényállási pont alatti cselekményét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpont szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségének, az 1-3./ tényállási pontokban írt közbizalom elleni bűncselekményeket 3 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének, valamint a 4./ és 5./ tényállási pontokban írt cselekményeket egységesen a Btk. 346. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálat alóli ideiglenes kibúvás vétségének. A vádlott szabadságvesztés büntetésének súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn, azonban indítványozta a kiszabott pénzbüntetés napi tételszám felemelésével történő súlyosítást. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, így a vádlott nyomozati szakban tett beismerő vallomását is értékelve helyesen állapította

meg a tényállást, ezért az megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Az 1./ tényállási pontban rögzített vádlotti magatartással kapcsolatban kifejtette, hogy téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a vádlott által elkövetett bűncselekmény a Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontja szerint is minősül. A sértett tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy a tévedésbe ejtésére nem idős kora vagy ebből eredő mentális állapota miatt kerülhetett sor. A 2./ tényállási pontban írt cselekmény kapcsán utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács elmulasztotta feltüntetni a jogi minősítésben, hogy a Btk. 373. § mely pontjára és alpontjára figyelemmel minősül a cselekmény a (4) bekezdés b) pontja szerint. Ennek pontosítását indítványozta. A 3./ tényállási pontban írt cselekmény kapcsán kifejtette, hogy annak jogi minősítésében szükségtelen még külön értékelni az üzletszerűséget, hiszen a szabálysértési értékhatárra elkövetett cselekményt már eleve az üzletszerűség minősíti fel bűncselekménnyé. Álláspontja szerint ebben az esetben a helyes jogi minősítés a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pont bc) alpont szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétsége. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság az 1-3./ tényállási pontokban írt közbizalom elleni bűncselekmények esetében helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy azok 13 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségének minősülnek. A 36. BK. véleményben kifejtettekre figyelemmel ezen cselekmények helyes jogi minősítése 3 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, mert a hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetett, ha a hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon, vagy több – magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog, vagy kötelesség létezésének, vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei fennállnak. A 4./ és 5./ pontban rögzített vádlotti cselekménnyel kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott magatartása az ítéletben írtaktól eltérően egységesen a Btk. 436. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálat alóli ideiglenes kibúvás büntettként minősül. Ebben az esetben ugyanis a vádlott már szolgálatba lépett, amikor közeli hozzátartozó halálára hivatkozva kérte szolgálatból történő leváltását, majd ugyanezen körülményre hivatkozva kapott 2 nap szolgálatmentességet. A vádlotti magatartás nem az általa teljesített konkrét szolgálat alóli kibúvásra, hanem önmagának a katonai szolgálat alóli ideiglenes kivonására irányult. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint azonban a vádlottal szemben kiszabott, a középértéket közelítő tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért a súlyosításra irányuló indítványt a szabadságvesztés tekintetében nem tartotta fenn. A pénzbüntetés napi tételszáma azonban indítványa szerint súlyosításra szorul, mert nem tükrözi kellően a halmazati jelleget és a vádlott személye magasabb társadalomra veszélyességét.

-] A védő a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Ebben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét 2 évben állapítsa meg, melynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel. Utalt továbbá arra, hogy a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség által a védenca terhére bejelentett és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által módosítással fenntartott, a jogi minősítés megváltoztatására irányuló fellebbezést alaposnak tartja, míg a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezést nem. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem a Btk. 79. §-ban írt büntetési célokkal és nem a Btk. 80. §-a szerinti büntetéskiszabási elvekkel összhangban határozta meg a joghátrányt. A büntetéskiszabás körében utalt arra, hogy az enyhítő körülmények kiegészítésre szorúlnak azzal, hogy a vádlott az okozott kár megtérítését önként vállalta, sőt már meg is kezdte. További enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni azt, hogy vádlott a bűncselekmény kapcsán további hátrányt is szenved, hiszen a továbbiakban katonai szolgálatot nem teljesíthet, tehát munkáját, megélhetését is elveszíti. Az elsőfokú bíróság által értékelt, valamint ezen további enyhítő körülmények már megalapozzák az elsőfokú ítéletben kiszabott büntetés további enyhítését. A súlyosító körülmények köréből mellőzni indítványozta azt,

hogyan a vádlott a Magyar Honvédség parancsnoka, valamint több magas rendfokozatú és beosztású katona nevével élt vissza, valamint, hogy a hamis okiratokban magát is altisztnek, tisztnek állította be. Úgyszintén – álláspontja szerint – tévesen került értékelésre súlyosító körülményként azt, hogy a vádlott a katonai bűncselekményt hozzátartozója halálhírét keltve követte el. Álláspontja szerint ezek a megtévesztő magatartások részei voltak, külön súlyosító körülményként nem vehetők figyelembe. Szintén mellőzni indítványozta a súlyosító körülmények köréből azt, hogy magatartása folytán az 1./ tényállási pontban írt sértett nehéz anyagi helyzetbe került. Álláspontja szerint védené az elkövetés körülményeiből adódóan alappal következtethetett arra, hogy a részére átadott összegek magánfél 1 számára nélkülözhetőek. Kifejtette továbbá, hogy védené büntetlen előéletű, a cselekmény elkövetését nyomban beismerte, a hatóságokkal együttműködött és megbánást tanúsított. A sértettektől, vagy személyesen vagy írásban bocsánatot kért, továbbá az okozott kár megtérítését megkezdte. A másodfokon eljáró ügyészség védenével szemben szinte minden cselekményhez kapcsolódóan enyhébb jogi minősítés megállapítására tett indítványt, ezért a súlyosításra irányuló fellebbezés nem, csak az enyhítésre irányuló fellebbezés lehet helytálló.

-] A katonai ügyész, a vádlott, valamint a védő által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Az ügyészi fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű.
-] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Megfelelően alkalmazta a bíróság elé állításra vonatkozó speciális szabályokat. A vádlott és a tanúk kihallgatását megelőzően törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az okirati bizonyítékokat is megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává. Az érdekeltek eljárási szabálysértésre nem hivatkoztak. A katonai tanács a tárgyaláson a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson részletes vallomást nem kívánt tenni, a bűnösségét elismerte és a nyomozás során tett vallomásaiban foglaltakat fenntartotta. A nyomozás során tett gyanúsítottai vallomásaiban mindegyik cselekmény tekintetében beismerte a bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson kihallgatott sértettek és egyéb tanúk vallomásai, valamint az egyéb bizonyítékok alátámasztották vádlott tényekre és bűnösségre is kiterjedő beismerését, így az elsőfokú bíróság a tényállást egymást alátámasztó, erősítő bizonyítékok alapján állapította meg. Az általa rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.
-] A jogi minősítést támadó ügyészi fellebbezés részben, míg az erre vonatkozó másodfokú ügyészi indítvány alapos.
-] Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a I. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a vádlott bűnösségét a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás büntetében állapította meg. Nem kétséges, hogy vádlott idős rokonát számos alkalommal megtévesztve, tőle a visszafizetés szándéka és lehetősége nélkül kölcsönöket kért, mellyel összesen 2.780.000 forint kárt okozott. A vádlott a I., II. és III. tényállási pontban írt, azonos módon elkövetett cselekményeit rendszeres haszonszerzés céljából valósította meg. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az időskorú rokona sérelmére elkövetett bűncselekmény esetében a Btk. 373. § (4) bekezdés c) pontjában írt súlyosító körülményt - a csalást a bűncselekmény felismerésére vagy elhárítására idős koránál vagy fogyatékosságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el - is megállapíthatónak látta. Helytállóan hivatkozott arra a másodfokú ügyészség, hogy

önmagában a sértett életkora alapján nincs helye ezen minősítő körülmény megállapításának, és a nyomozás során, valamint a tárgyaláson tett vallomásai alapján nem az állapítható meg, hogy idős korából adódó mentális állapota lett volna az oka a tévedésbe ejtésnek. A sértett nyilatkozatai alapján képes volt felfogni a vele történeteket, a feltett kérdésekre adekvát módon reagált. A tévedésbe ejtése egyrészt a vádlott meggyőző magatartásából fakadt, hiszen hasonló módon jóval fiatalabb személyeket is képes volt megtéveszteni, másrészt a sértett mintegy erkölcsi kötelességének érezte, hogy segítse rokonát, testvérének az unokáját. Részben ez a rokoni segítő szándék tette kiszolgáltatottá a vádlotti magatartással szemben. A II. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán a másodfokú bíróság osztotta azt az ügyészi indítványt, hogy az egyébként helyes jogi minősítésű bűncselekménynél szükséges feltüntetni az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt.

- 0] A III. tényállási pontban írt cselekményeivel a vádlott ugyanazon sértettnek összesen 9 alkalommal okozott egyenként 50.000 forintot meg nem haladó, összesen 219.000 Ft összegű kárt. A másodfokú bíróság egyetért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványában kifejtett azon állásponttal, hogy ha a folytatólágosság törvényi egysége úgy jön létre, hogy a szabálysértési értékre elkövetett csalási cselekmények az üzletszerűség folytán válnak bűncselekménnyé, a szabálysértési értékhatárt meghaladó folytatólágosan megvalósított vétséget - a kétszeres értékelés tilalmából fakadóan - az üzletszerűség nem minősítheti büntetté. A szabálysértési értékre elkövetett részecselekmények tekintetében az üzletszerűség értékelése már akkor megtörtént, amikor azok ennek folytán váltak bűncselekménnyé. Így az üzletszerűséget, mint büntetté minősítő körülményt mellőzni kellett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott nem csupán a I. és II. tényállási pontokban írt vagyoni bűncselekményeit, hanem a III. tényállási pontban írt bűncselekményt is folytatólágosan valósította meg, hiszen ugyanazon személy sérelmére ugyanolyan bűncselekményt egységes akarat elhatározással igen rövid idő alatt többször követett el.
- 1] Tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a I., II. és III. tényállási pontokban írt hamisított magánokiratok felhasználásával megvalósított cselekményekhez kapcsolódóan a vádlott bűnösségét 13 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségében állapította meg. A 36. BK. véleményben foglaltak szerint a hamis magánokirat felhasználása folytatólágosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólágosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak. A vádlott három személlyel került kölcsönadó-kölcsönvevő jogviszonyba, és mindegyik sértett tekintetében több hamis magánokiratot használt fel, hogy hitelképessége és visszafizetési szándéka tekintetében őket megtévesse.
- 2] Az elsőfokú katonai tanács helytállóan indokolta a IV. tényállási pont kapcsán, hogy nem állapítható meg a vádlott részéről a Btk. 438. § (1) bekezdésében írt kötelességszegés szolgálatban vétsége, mert annak tényállási elemei nem valósultak meg. Lényegében nem tévedett akkor sem, amikor ezt a tényállás részt a Btk. 439. § (1) bekezdése szerinti szolgálati feladat alóli kibúvásnak értékelte, de tévedett akkor, amikor a IV. és V. tényállási pontokban írt cselekményeket egymástól függetlenül minősítette. A Legfelsőbb Bíróság Bf.V.1195/1993. számú ítéletében fejtette ki, hogy a szolgálat alóli kibúvás büntettébe beleolvad a szolgálati feladat ellátása alóli kibúvás vétsége, ha a katona a kibúvásban megnyilvánuló magatartását egységes szándékkal és azonos indító okból fakadóan tanúsítja. A vádlott ugyanazon megtévesztő magatartás – hozzátartozója halálára történő hivatkozás – okán vonta ki magát a konkrét szolgálati feladat, valamint ideiglenesen a katonai szolgálata teljesítése alól, így magatartása egységesen szolgálat alóli kibúvásként minősül.
- 3] Ezért a Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az I. és II.

tényállási pontban írt vagyon elleni bűncselekményeket 2 rb. a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntetettének, a III. tényállási pontban írt vagyon elleni bűncselekményt a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés b) pont, bc) alpont szerint minősülő folytatólagosan elkövetett csalás vétségének, az I-III. tényállási pontokban megállapított közbizalom elleni bűncselekményeket 3 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének, míg a IV. és V. tényállási pontokban írt katonai bűncselekményeket egységesen a Btk. 436. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kibúvás szolgálat alól vétségének minősítette, figyelemmel arra, hogy jogellenes távolléte nem haladta meg a 6 napot.

- 4] A vádlottnak és védőjének az enyhítésre, míg az ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése nem alapos.
- 5] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő körülményeket, a súlyosító körülmények köréből azonban – a jogi minősítés megváltozására figyelemmel – mellőzni kellett a többszörös minősülést. Szintén mellőzni kellett a büntetékiszabási körülmények közül azt, hogy cselekményét a Magyar Honvédség parancsnoka nevével, több magasabb rendfokozatú és beosztású előljárója, illetve feljebbvalója nevével visszaélve, hogy élettársa sérelmére, hogy magát hamis okiratokban altisztnek és tisztnek állítva, valamint, hogy hozzátartozója halálhírét keltve követte el. Ezek az elkövetési körülmények a tényállás részét képezik, ezek felhasználásával erősítette a vádlott megtévesztő magatartása meggyőző erejét, azonban nem tartalmaznak olyan további kiemelkedő társadalomra veszélyességet, amelyre figyelemmel azok a büntetés kiszabása során külön értékelést érdemelnének. A kibúvásos katonai bűncselekmények tekintetében pedig a hozzátartozó halálára történő hivatkozás ritkának nem tekinthető.
- 6] Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító körülmények értékelésével a vádlottal szemben a rendelkező részben írt 4 évi börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést szabta ki. Cselekményei számára és súlyára figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki **vádlottal** szemben a szabadságvesztéssel arányos tartamban közügyektől eltiltást, mert magatartásával a közügyek gyakorlására méltatlanná vált. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai tanács a bűncselekményeket haszonszerzés céljából megvalósító vádlottal szemben indokoltan alkalmazott pénzbüntetést, melynél a napi tételek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Összességében a Szegedi Törvényszék által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat, így azok súlyosítására nem látott lehetőséget.
- 7] A másodfokú bíróság azonban mellőzte az elsőfokú ítélet indokolása 42. bekezdésében a pénzbüntetés részletekben történő megfizetésére történő hivatkozást, figyelemmel arra, hogy az ítélet rendelkező része ilyen rendelkezést nem tartalmaz. Ezen túlmenően az ítélőtábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását annyiban egészíti ki, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatás a Btk. 51. §-án, az előzetes fogvatartásnak a szabadságvesztésbe történő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén, míg a polgári jogi igény elbírálása a Be. 555. §-án és a Ptk. 6:519. §-án is alapszik.

- 8] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.
- 9] Az ítélőtábla a vádlott által 2020. november 6. napjától a másodfokon jogerőre emelkedett ítélet kihirdetése napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a szabadságvesztés tartamába beszámította.
- 0] A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén és a 2020. évi LVIII. törvény 211. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. február 24.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.94/2020/4. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2021. február 24.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke